

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818203021
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3818203021.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: I. E., O. so sídlom N. W. XXXX/XB, U., X.: XX XXX XXX, zast. W. Q., I., so sídlom N. X, D., X.: XX XXX XXX, proti žalovanej: K. C. K., trvale bytom H. XXXX/X, H., zast. V. U. V., so sídlom A. H. XXXX/XXA, T. T., X.: XX XXX XXX, o zaplatenie 100,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. januára 2020, č.k. 7Csp/63/2018-201, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku IV. o trovách konania p
o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.7.2018, č.k. 7Csp/63/2018-48. Výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 100,48 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 100,48 eur od 10.10.2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrokom IV. žalobcovi priznal proti žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 100,48 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 100,48 eur od 10.10.2015 do zaplatenia, nakoľko jeho právny predchodca so žalovanou uzatvoril zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny, pričom žalovaná mu neuhradila zostatok faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 9.10.2015. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila.

3. Súd prvej inštancie vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 23.7.2018, č.k. 7Csp/63/2018-48. Žalovaná proti nemu podala v zákonnej lehote odpor. Súd prvej inštancie preto platobný rozkaz zrušil. V konaní súd prvej inštancie pokračoval.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za to, že žalovaná skutočne so žalobcom uzatvorila zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny. Žalobca túto zmluvu nepredložil. Medzi stranami ale nebolo podľa súdu prvej inštancie sporné, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvoril túto zmluvu. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že právny predchodca žalobcu ceny za dodávku a distribúciu elektriny vyúčtoval v súlade s Cenníkom dodávky elektriny pre domácnosti.

5. Žalovaná sa v konaní pred súdom prvej inštancie bránila, že dlžnú sumu žalobcovi uhradila. Súd prvej inštancie tak uvedené tvrdenie žalovanej preskúmal. Dospel k záveru, že z listinných dôkazov nevyplýva, že by žalovaná uhradila žalobcovi dlžnú sumu. Pritom sa podrobne zaoberal vystavenými faktúrami a jednotlivými úhradami žalovanej. Nárok žalobcu tak súd prvej inštancie o zaplatenie 100,48 eur považoval za dôvodný, preto ho žalobcovi priznal. Žalobcovi priznal i uplatnený úrok z omeškania, no nie vo výške 8,05 % ročne, lež vo výške 5,05 % ročne, preto súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa zásady úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

7. V zákonom stanovenej lehote proti výroku I. tohto rozsudku podala odvolanie žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu.

8. V napadnutom rozhodnutí podľa žalovanej nie je uvedené, z akého dôvodu súd prvej inštancie priznal nárok žalobcovi, iba formalistickým spôsobom uviedol zákonné ustanovenia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je z hľadiska posúdenia nároku podľa žalovanej arbitrárny a nepreskúmateľný.

9. Žalovaná ďalej namietala, že žalobca k žalobe nepredložil zmluvu, na ktorú sa odvoláva a z ktorej vyvodzuje svoj nárok. Na prvom pojednávaní (dňa 11.12.2018) právny zástupca žalobcu žiadal odročiť pojednávanie na tom základe, že mal ozrejmiť svoj nárok, predložiť zmluvu o dodávke energii, vysvetliť fakturácie predložené k žalobe, a to všetko do 30 dní od podanej žaloby. Súd prvej inštancie odročil pojednávanie na neurčito. Niet pochyb, že v ďalšom procesnom postupe sa súd prvej inštancie podľa presvedčenia žalovanej mal riadiť koncentráciou konania, pretože bol žalobca zastúpený advokátom. Žalobca nepredložil súdu prvej inštancie zmluvu, a aj napriek takémuto závažnému pochybeniu súdu prvej inštancie rozhodol v prospech žalobcu. Celkom boli v tomto konaní tri pojednávania. Žalovaná tak považovala za nesporné, že žalobca nepreukázal dôkazmi nielen zmluvný vzťah k nej, ale ani faktúru na žalovanú sumu. Súd prvej inštancie nekonal podľa žalovanej nestranné a neustále akceptoval ďalšie a ďalšie dôkazy od žalobcu.

10. Žalovaná následne v odvolaní vytykala súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal jej posledným vyjadrením zo dňa 25.11.2019. Tam uviedla: „Predmetom sporu je Faktúra č. XXXXXXXXXXXX vystavená na sumu 342,98 eur so splatnosťou 9.10.2015. Nedoplatok z tejto faktúry je fakturovaný vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX vo výške 145,17 eur. Práve z faktúry č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že suma 126,50 eur je dlžnou sumou teda nedoplatkom z faktúry č. XXXXXXXXXXXX. Neexistuje žiadna iná faktúra na sumu 100,48 eur, ktorú žalobca doteraz nepredložil. Máme za to, že táto ani neexistuje a plnenie (duplicitne), ktoré požaduje je plnením bez právneho dôvodu. Z listinného dôkazu o odpojení odberného miesta č. XXXXXXXX je zrejmé a nepopierateľné, že žalovaná v období od 7.9.2016 do 6.9.2017 nemohla za žiadnych okolností od žalobcu odoberať službu, pretože odberné miesto bolo už dňa 3.2.2016 odpojené od odberu energie, a nemohla teda ani vzniknúť faktúra na 126,50 eur“. Podľa názoru žalovanej tak je nesporné, že faktúra č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 9.10.2015 je duplicitne uvedená práve vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 7.9.2016 - 6.9.2017. Tá však už znie iba na sumu 126,50 eur, ale nie na sumu 126,50 eur + 100,48 eur. To znamená podľa žalovanej, že ostatné pohľadávky boli uhradené a tieto do poslednej fakturácie za obdobie 7.9.2016 - 6.9.2017 žalobca od nej nežiadal. Každé jedno vyjadrenie žalobcu k veci bolo neefektívne a nehospodárne, nakoľko sa nevyjadroval k veci a nepredkladal súdu prvej inštancie relevantné dôkazy. Žalovaná dôvodila, že súd prvej inštancie mal žalobu pre nenaplnenie lítery zákona (§132 CSP ods. 1 a 2) ako nedôvodnú zamietnuť.

11. Záverom žalovaná zastávala postoj, že žalobca pri fakturovaní služby použil nekalé praktiky a svojím konaním chce privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti a čestnosti. Priviedol tak do omylu nielen žalovanú, ale aj súd prvej inštancie.

12. Na tomto základe žiadala žalovaná odvolací súd o zrušenie napadnutého výroku I. a o vrátenie veci súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie vo veci.

13. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne, preto žiadal odvolací súd o jeho potvrdenie.

14. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. a závislom výroku IV. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý. Žalovaná síce v odvolaní uviedla, že napáda výrok I., z obsahu odvolania je však zrejmé, že napáda výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie.

16. Žalovaná úvodom odvolania namietala, že v napadnutom rozsudku nie je uvedené, z akého dôvodu súd prvej inštancie priznal nárok žalobcovi, iba formalistickým spôsobom uviedol zákonné ustanovenia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je z hľadiska posúdenia nároku podľa žalovanej arbitrárny a nepreskúmateľný.

17. Podľa § 220 ods. 1 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Odôvodnenie rozhodnutia má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 220 CSP možno vyvodiť, že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní vôbec nerozhodol) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

19. Bez náležitého odôvodnenia nemôže preskúmovací orgán preskúmať správnosť právneho posúdenia veci. Účelom odôvodnenia je nielen preukázať správnosť rozhodnutia, ale je to aj prostriedok kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Nedostatok riadneho a preskúmateľného odôvodnenia rozhodnutia bráni opravnej inštancii vôbec posúdiť jeho správnosť. Odôvodnenie prispieva k napĺňaniu princípu právnej istoty. Znakom právneho štátu je totiž vytváranie istoty aj pri uplatňovaní zákonov štátnymi orgánmi. Aby rozhodnutie mohlo plniť svoje funkcie, je nevyhnutné, aby účastníci našli v odôvodnení rozhodnutia presvedčivé odpovede na svoje relevantné argumenty. Ak sa účastník konania nedozvie, prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol, súdne konanie nevedie k dôvere v spravodlivý výkon štátnej moci. Rozhodnutie by malo presadiť záväzné riešenie určitej právnej otázky, najmä vďaka svojej poctivej argumentácii a presvedčivosti.

20. Ústavný súd SR uviedol, že súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je to, aby strana sporu bola v akomkoľvek konaní pred všeobecným súdom úspešná vrátane opravných konaní. Z toho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade s právnym názorom strany sporu. Jej procesný postoj zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jej návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (nález sp. zn. I. ÚS 372/2006 zo dňa 29.03.2007).

21. Výstižne sa k (ne)porušeniu práva na spravodlivý proces vyjadril Ústavný súd ČR konštatovaním, že „nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak všeobecné súdy nebudujú vlastné závery na podrobnej oponentúre (a vyvracaní) jednotlivito vznesených námietok, ak proti nim stavia vlastný ucelený argumentačný systém, ktorý logicky a v práve vyloží tak, že podpora správnosti ich záverov je sama o sebe dostatočná“ (nález sp. zn. III. ÚS 989/08 zo dňa 12.02.2009, bod 68).

22. Optikou uvedených záverov bolo potrebné posúdiť odvoláciu námietku žalovanej. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je riadne a presvedčivo zdôvodnené a je v ňom vysvetlený myšlienkový postup a závery, pre ktoré súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku jasne, zrozumiteľne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, ako vec právne posúdil, ako vyložil a aplikoval príslušné predpisy a taktiež akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí vo veci samej. Nezostala bez prijatia záveru súdom prvej inštancie žiadna právne relevantná námietka žalovanej, pričom súd prvej inštancie odkryl svoj myšlienkový postup, ktorým sa dostal k svojmu záveru o dôvodnosti žaloby.

23. Napadnutý rozsudok má tak všetky zákonom stanovené náležitosti, nie je nepreskúmateľný alebo trpiaci inou vadou, ktorá by mala vplyv na jeho zákonnosť.

24. Žalovaná ďalej v odvolaní upozorňovala, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepredložil zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny a napriek takémuto závažnému pochybeniu súdu prvej inštancie rozhodol v prospech žalobcu.

25. Ani táto odvolacia námietka podľa odvolacieho súdu dôvodná nie je. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie nepopierala, že by medzi ňou a žalobcom (resp. predtým právnym predchodcom žalobcu) nebol zmluvný vzťah. Správne potom súd prvej inštancie upozornil na § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Odvolacieho súdu v tejto súvislosti neuniklo pozornosť, že samotná žalovaná na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 13.9.2019 výslovne uviedla, že „takáto zmluva bola uzatvorená“.

26. Žalovaná v odvolaní vytýkala súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal jej posledným vyjadrením zo dňa 25.11.2019. Tam uviedla: „Predmetom sporu je F. č. XXXXXXXXXXXX vystavená na sumu 342,98 eur so splatnosťou 9.10.2015. Nedoplatok z tejto faktúry je fakturovaný vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX vo výške 145,17 eur. Práve z faktúry č. č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že suma 126,50 eur je dlžnou sumou teda nedoplatkom z faktúry č. XXXXXXXXXXXX. Neexistuje žiadna iná faktúra na sumu 100,48 eur, ktorú žalobca doteraz nepredložil. Máme za to, že táto ani neexistuje a plnenie (duplicitne), ktoré požaduje je plnením bez právneho dôvodu. Z listinného dôkazu o odpojení odberného miesta č. XXXXXXXX je zrejmé a nepopierateľné, že žalovaná v období od 7.9.2016 do 6.9.2017 nemohla za žiadnych okolností od žalobcu odberať službu, pretože odberné miesto bolo už dňa 3.2.2016 odpojené od odberu energie, a nemohla teda ani vzniknúť faktúra na 126,50 eur“. Podľa názoru žalovanej je nesporné, že faktúra č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 9.10.2015 je duplicitne uvedená práve vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 7.9.2016 - 6.9.2017. Tá však už znie iba na sumu 126,50 eur, ale nie na sumu 126,50 eur + 100,48 eur. To znamená podľa žalovanej, že ostatné pohľadávky boli uhradené a tieto do poslednej fakturácie za obdobie 7.9.2016 - 6.9.2017 žalobca od nej nežiadal.

27. Odvolací súd nepovažuje za dôvodné tvrdenie, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jej posledným vyjadrením zo dňa 25.11.2019. K uvedenému vyjadreniu (hoci súd prvej inštancie priamo nekonštatoval, že zaujíma postoj k poslednému vyjadreniu žalovanej) súd prvej inštancie zaujal svoj postoj a argumentačne sa s ním vyrovnal (body 104., 105., 108. až 111. napadnutého rozsudku). V uvedených bodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie vyvrátil tiež názor žalovanej, že faktúra č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 9.10.2015 je duplicitne uvedená práve vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX. Súd prvej inštancie posúdil každú platbu žalovanej, ktorou tvrdila, že dlh žalobcu splnila, pričom zrozumiteľne vysvetlil, ako boli započítané jednotlivé platby žalovanej na jednotlivé faktúry (body 71. až 112. napadnutého rozsudku). Žalovaná v odvolaní nekonkretizuje, v čom sú tieto závery súdu prvej inštancie nesprávne (teda ktorý čiastkový záver súdu prvej inštancie je chybný, prečo nebolo správne započítanie jednotlivých úhrad, a pod.). Odvolací súd pritom už v minulosti viackrát zdôraznil, že „odvolací dôvod (§ 365 CSP) je potrebné v podanom odvolaní nielen identifikovať, ale tiež konkretizovať, teda v akom konkrétnom pochybení podľa odvolateľa spočíva“ (napr. rozsudok zo dňa 25.6.2020, sp. zn. 17Co/125/2019). Zhodný záver, plne použiteľný i na tunajšie právne pomery, zastáva i Najvyšší správny súd ČR. Zdôrazňuje, že čím je námietka všeobecnejšia, tým všeobecnejšie k nej súd môže pristúpiť a posudzovať ju. Nie je možné, aby súd za odvolateľa špekulatívne domýšľal argumenty, konkretizoval všeobecné tvrdenia alebo vyberal zo spisu tie skutočnosti, ktoré odvolateľove tézy podporujú. Takým

postupom by súd prestal byť nestranným a prevzal by na seba úlohu odvolateľovho advokáta (rozsudok NSS ČR zo dňa 24.2.2021, sp. zn. 10 As 2/2020, bod 20).

28. Žalovaná záverom odvolania namietala, že žalobca pri fakturovaní služby použil nekalé praktiky a svojím konaním chce privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti a čestnosti. Žalobca podľa žalovanej priviedol tak do omylu nielen ju, ale aj súd prvej inštancie.

29. Uvedenú všeobecnú odvolaciu námietku je nutné hodnotiť ako tú predchádzajúcu. Žalovaná podľa odvolacieho súdu nekonkretizuje, aké nekalé praktiky žalobca použil, resp. v čom spočívali. Rovnako žalovaná nekonkretizuje, v čom žalobca priviedol do omylu ju i súd prvej inštancie resp. ako sa tento omyl prejavil. V konaní nevyšlo najavo použité nekalých praktík žalobcom ani uvedenie súdu prvej inštancie alebo žalovanej do omylu.

30. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v napadnutom výroku II. a v závislom výroku IV. o trovách konania ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanej, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).